4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje, treba li članak 18. u vezi s člankom 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe u okviru kojih oštećena osoba, koja više nije vlasnik oštećenog vozila jer ga je prodala i za njega dobila novčani iznos, zbog čega više ne može popraviti vozilo, ne može stoga od društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost osobe odgovorne za nezgodu zahtijevati plaćanje troškova popravka koji bi bio potreban da se oštećeno vozilo vrati u stanje prije štete, a njezino pravo na postupanje ograničava se na potraživanje od društva za osiguranje naknade štete u iznosu stvarne i aktualne štete na njezinoj imovini, odnosno razlike između vrijednosti vozila u stanju prije nezgode i iznosa dobivenog prodajom vozila koji je povećan za već stvarno nastale opravdane troškove popravka vozila i druge već stvarno nastale opravdane troškove koji su nastali zbog nezgode?

([1]) SL L 2009., L 263 , str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2021. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – TB

(Predmet C-628/21)

(2022/C 95/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica zahtjeva: TB

Stranke u postupku: Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor" Sp. z o.o.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog ([1]) vlasništva tumačiti na način da se odnosi na mjeru zaštite prava intelektualnog vlasništva koja se priznaje samo ako se u okviru tog ili drugog postupka utvrdi da nositelj prava ima pravo na intelektualno vlasništvo?

   u slučaju niječnog odgovora na pitanje 1.

2. Treba li članak 8. stavak 1. Direktive u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva tumačiti na način da je dovoljan *prima facie* dokaz da bi se ta mjera odnosila na postojeće pravo intelektualnog vlasništva te da nije potrebno dokazivati tu okolnost, osobito ako je zahtjevu za informacije o podrijetlu i distribucijskim mrežama robe ili usluga prethodio zahtjev za naknadu štete zbog povrede prava intelektualnog vlasništva?

([1]) SL 2004., L 157, str. 45. (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – P.C. H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justitie

(Predmet C-642/21)

(2022/C 95/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bihor